

Lovforslagets Omgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nyholm: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer, og naar jeg foreslaar dette Udvalg saa stort, skal jeg tillade mig at begrundede det dermed, at jeg antager, at det høie Thing ligesom i Fjor vil henvise forskjellige andre Sager til dette Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Nyholm.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statskassens Overtagelse af St. Croix' Fællesskuffertogier.

(Lovforslaget findes i Till. A, Sp. 1355).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Lutein: Da denne Sag forelaa her i Thinget i sidste Samling, tillod jeg mig at udtale mig temmelig udførlig om den, og jeg skal som Følge deraf ikke gjentage, hvad jeg sagde den Gang, men henvise til mine Udtalelser, som findes i Tidenden, og har i Dag kun bedt om Ordet, fordi der, siden Sagen forelaa her sidst, jo dog er foregaaet Noget angaaende den Sag. Der er nemlig foregaaet det, at Sagen blev henvist til Finansudvalget, som ikke gjorde noget videre ved Sagen, men lod den ligge der. Jeg tror, at man er berettiget til deraf at slutte, at Flertallet her i Salen ikke er tilbøieligt til at gaa ind paa den Forbring, som Lovforslaget stiller, at Statskassen udreder en Sum af 424,500 Kr. for at indløse disse Aktier og derved fri St. Croix's Kommunkasse for den Forpligtelse, der paahviler den lige overfor Aktionærerne. Jeg tror, at man af den Skjæbne, som dette Lovforslag har havt, er berettiget til at slutte dette. Men er dette saa, forekommer det mig at være rigtigt at tage, under Overveielse, hvorvidt der ellers ikke maatte kunne findes en Udvei til at komme ud af dette Forhold. Det er ganske vist, at Statskassen ikke paatager sig nogen Garanti, fordi den har tilladt Kommunkassen at overtage Garantien, selv om det maatte vise sig, at denne Kommunkasse

er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser; men paa den anden Side forekommer det mig, at Statskassen har al Anledning til at søge en Udvei for at fri en saadan Kommunkasse, der for at fremme et almenyttigt Diemed har paataget sig meget betydelige Forpligtelser, for disse, og jeg tror, at dette i ethvert Tilfælde ikke er aldeles umuligt. Som bekendt har Regjeringen overtaget Fabrikerne paa St. Croix til brugeligt Pant og driver dem for Diebliffet paa den Maade, at den skal aflægge de egentlige Giere, Aktieskabet, Regnskab for Driften. Nu er jo Forholdet dette, at denne Drift, som den har været tidligere, har vist sig undertiden desværre at give Tab, men den har ogsaa undertiden givet meget godt Udbytte. Jeg vil forudsætte som en Mulighed, at den under den dygtige Ledelse, som jeg ikke tvivler paa, at Fabrikerne faae fra Finansernes Side, støttet af den Driftskapital, der selvfølgelig er til Raadighed, kan give et bedre og sikkrere Udbytte end tidligere, og jeg tror, at der derigjennem er en Mulighed for ikke just at tilbyde Aktiehaveerne Noget, men tilbyde dem Udbytte til Noget, som mulig kunde foranledige dem til under visse Betingelser at frasalbe deres Krav over for Kommunkassen. Det, jeg mener kunde gøres, er at tilbyde Aktieskabet, at Staten overtager Driften af Fabrikerne paa et vist Aaremaal, 5-10 Aar, eller hvad man nu kan enes om, og at man i den Tid driver Virksomheden saaledes, at man af Overstkudet skulde afholde ikke alene Driftsomkostningerne, men ogsaa Renterne af den Sum, som Statskassen har indestaaende deri, og som jo nu paa det Nærmeste udgjør 2 Mill. Kr. Hvad der kom ind ud derover, skulde henlægges til en Reservesfond eller Amortiseringsfond, hvad man nu vil kalde den, hvoraf i uheldige Aar Driftsunderstkudet og Forrentningen til Statskassen skulde afholdes, men som skulde holdes vedlige, for saa vidt der kom Noget ind deri, og ved Udlobet af den paagjældende Periode — de 5 eller de 10 Aar — skulde da, hvad der mulig var i denne Fond, tilfalde Aktionærerne paa den Betingelse, at de saa gave Afkald paa deres Krav paa St. Croix Kolonalkasse. Jeg indrømmer, at det mulig kan stille sig saaledes, at man næppe kan gøre Aktionærerne det Tilbud, hvis man nemlig har den Mening — jeg tør ikke selv have nogen bestemt Mening om dette Punkt — at der ikke vil blive noget Overstkud, men vi kunne alligevel imødekomme Skabet eller Aktionærerne paa en vis Maade og vise vor Villighed til at give dem det, som paa nogen Maade er rimeligt at give dem, for at de skulle give